

10. Η ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΤΗΣ ΙΕΡΟΥΣΑΛΗΜ

ΕΔΑΦΙΟ ΜΝΗΜΗΣ: «Και ζητήσατε την ειρήνην της πόλεως, όπου εγώ σας έκαμον να φερθήτε αιχμάλωτοι, και προσεύχεσθε υπέρ αυτής προς τον Κύριον, διότι εν τη ειρήνη αυτής θέλετε έχει ειρήνην.» Ιερεμίας 29/κθ' 7.

Για τη μελέτη αυτής της εβδομάδας, διαβάστε: Ιεζ. 8/η', Ρωμ. 1/α' 22-25, Ιερ. 37/λζ' 1-10, 38/λη' 1-6, Ιερ. 29/κθ' 1-14, Δαν. 9/θ' 2.

«Μέσα σε λίγα χρόνια ο βασιλιάς της Βαβυλώνας θα χρησιμοποιείτο ως όργανο της οργής του Θεού εναντίον του αμεταμέλητου Ιούδα. Η Ιερουσαλήμ επρόκειτο να υποστεί επανειλημμένες πολιορκίες και εισβολές από τα πολιορκητικά στρατεύματα του Ναβουχοδονόσορ. Η μία ομάδα μετά την άλλη – λιγιστοί στην αρχή, αλλά αργότερα ανερχόμενοι σε χιλιάδες και δεκάδες χιλιάδων – έμελλαν να φερθούν αιχμάλωτοι στη γη Σενναάρ για να ζήσουν εκεί καταδικασμένοι στην εξορία. Ο Ιωακείμ, ο Ιωαχειν, ο Σεδεκίας – όλοι αυτοί οι Ιουδαίοι βασιλείς θα γίνονταν, με τη σειρά, υποτελείς του βαβυλώνιου κυρίαρχου, και όλοι τους, με τη σειρά, θα επαναστατούσαν. Σκληρές και όλο σκληρότερες ποινές θα επιβάλλονταν στο επαναστατημένο έθνος, μέχρις ότου τελικά ολόκληρη η χώρα θα ερημωνόταν, η Ιερουσαλήμ θα ρήμαζε και θα γινόταν παρανάλωμα της φωτιάς, ο ναός που είχε οικοδομήσει ο Σολομών θα καταστρεφόταν και το βασίλειο του Ιούδα θα έπεφτε χωρίς πια να επανακτήσει την προηγούμενη θέση του ανάμεσα στα έθνη της γης.» Ε. Χουάιτ, Π.Β. σ. 289. Όπως είδαμε, και θα δούμε, τίποτε από όλα αυτά δεν έγινε χωρίς πρώτα να δοθούν οι ανάλογες προειδοποιήσεις και παρακλήσεις από τους προφήτες, ιδιαίτερα από τον Ιερεμία. Η άρνησή τους να υπακούσουν τους οδήγησε στην καταστροφή. Είθε να μάθουμε από τα λάθη τους!

ΘΡΗΝΩΝΤΑΣ ΤΟΝ ΘΑΜΜΟΥΖ

Μπορεί ο Ιερεμίας να αισθανόταν μόνος, στην πραγματικότητα όμως δεν ήταν. Ο Θεός κάλεσε τον Ιεζεκιήλ για να παρηγορήσει και να προειδοποιήσει τους εξόριστους στην Βαβυλώνα, αλλά και για να επικυρώσει όσα είπε ο Κύριος μέσω του Ιερεμιά όλα αυτά τα δύσκολα χρόνια. Μέσα από την υπηρεσία του, ο Ιεζεκιήλ θα προειδοποιούσε τους αιχμαλώτους να μην πιστέψουν στις ψεύτικες προβλέψεις για την επερχόμενη επιστροφή τους στην Ιερουσαλήμ. Επίσης, μέσα από διάφορους συμβολισμούς και μηνύματα προείπε την καταστροφική πολιορκία της Ιερουσαλήμ επειδή ο λαός αρνήθηκε να μετανοήσει και να εγκαταλείψει τις αμαρτίες του και την αποστασία.

Διαβάστε Ιεζ. 8/η'. Τι είδε ο προφήτης; Πόσο ισχυρή μπορεί να είναι η κουλτούρα και πόσο μπορεί να επηρεάσει ακόμη και τα πιο ιερά πράγματα; Τι προειδοποιήσεις υπάρχουν εδώ για μας;

.....
.....
.....

Παρά τις ξεκάθαρες προειδοποιήσεις κατά της ειδωλολατρίας στα γραπτά του Μωυσή και των προφητών, σ' αυτά τα εδάφια βλέπουμε να ασκείται ειδωλολατρία ακόμη και στο προαύλιο του ναού. Ο «θρήνος για τον Θαμμούζ» ήταν μία τελετή θρήνου για έναν θεό της Μεσοποταμίας. Στο Β' Χρονικών 36/λς' 14 διαβάζουμε: «Πάντες προσέτι οι πρώτοι των ιερέων, και ο λαός, ηθέτησαν καθ' υπερβολήν κατά πάντα τα βδελύγματα των εθνών, και εμίαναν τον οίκον του Κυρίου, τον οποίον ηγίασεν εν Ιερουσαλήμ».

Διαβάστε προσεκτικά το Ιεζ. 8/η' 12. Η μετάφραση του «εν τω κρυπτώ οικήματι των εικόνων αυτού» είναι κάπως διφορούμενη. Μπορεί να δείχνει στα οικήματα όπου είχαν τα είδωλά τους, ή μπορεί να γίνεται αναφορά στην καρδιά τους. Όπως και να έχει, οι πρεσβύτεροι και οι ηγέτες είχαν παραστρατήσει τόσο πολύ που νόμιζαν ότι ο Κύριος δεν τους έβλεπε και ότι τους είχε εγκαταλείψει. Με άλλα λόγια ήταν σαν να έλεγαν ότι, «Ο Κύριος δεν ενδιαφέρεται γι' αυτά τα πράγματα, δεν είναι τόσο σημαντικά.» Εκεί, στο προαύλιο του ναού του Θεού, τελούσαν την πιο απεχθή μορφή της ειδωλολατρίας και έκαναν όλα όσα ο Θεός τους είχε απαγορεύσει ρητώς να μην κάνουν. Και το χειρότερο είναι ότι δικαιολογούσαν τις πράξεις τους. Έκαναν αυτό που αργότερα είπε ο Παύλος - λάτρευαν την δημιουργία αντί τον Δημιουργό (δείτε Ρωμ. 1/α' 22-25).

Δευτέρα 30 Νοεμβρίου

Η ΑΠΟΤΥΧΗΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΡΧΙΑ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΙΑ ΣΕΔΕΚΙΑ

Ο Σεδεκίας, του οποίου το όνομα σημαίνει «δικαιοσύνη του Ιεχωβά», ήταν ο τελευταίος βασιλιάς του Ιούδα πριν την καταστροφή από τους Βαβυλώνιους το 586 π.Χ. Αρχικά έδειχνε πρόθυμος να ακούσει τα λόγια του Ιερεμία και να παραδοθεί στους Βαβυλώνιους. Ωστόσο, αυτή η στάση δεν κράτησε για πολύ.

Διαβάστε Ιερ. 37/λζ' 1-10. Ποια ήταν η προειδοποίηση του Ιερεμία στο βασιλιά Σεδεκία;

.....
.....
.....

Ο Σεδεκίας αγνόησε τις προειδοποιήσεις του Ιερεμία και σύναψε συμμαχία με τους Αιγύπτιους, με την ελπίδα να αποτρέψει την Βαβυλωνιακή απειλή. (Δείτε Ιεζ. 17/ιζ' 15-18.) Όμως όπως είχε ήδη προειδοποιηθεί, η σωτηρία δεν ήρθε από τους Αιγύπτιους.

Διαβάστε Ιερ. 38/λη' 1-6. Τι συνέβη στον Ιερεμία λόγω της διακήρυξης του λόγου του Θεού στο λαό;

.....
.....
.....

Όπως είπε και ο Ιησούς, «δεν είναι προφήτης άνευ τιμής, ειμή εν τη πατρίδι αυτού, και μεταξύ των συγγενών, και εν τη οικία αυτού» (Μάρκο 6/ς' 4). Ο δύστυχος Ιερεμίας αντιμετώπισε για μία ακόμη φορά την οργή των συμπατριωτών του. Όμως όπως και ο λαός, είχε προειδοποιηθεί γι' αυτό. Σ' αυτήν την περίπτωση η προειδοποίηση αφορούσε τις δοκιμασίες που θα αντιμετώπιζε παραμένοντας πιστός, όπως και έκανε.

Πόσο δύσκολο θα πρέπει να ήταν για τον Ιερεμία, γιατί κατηγορήθηκε ότι αποδυνάμωνε την ηθική κατάσταση του έθνους. Εξάλλου, εφόσον ο λαός ήθελε να αντιμετωπίσει τον εχθρό, και ο Ιερεμίας για χρόνια τους έλεγε ότι θα έχαναν και ότι ο Κύριος δεν ήταν μαζί τους – ήταν κατανοητό να θέλουν να τον κάνουν να σωπάσει. Η αμαρτία τους είχε σκληρύνει τόσο πολύ που δεν ήθελαν να ακούσουν την φωνή του Κυρίου, μάλιστα πίστευαν πως ήταν η φωνή του εχθρού.

ΣΚΕΨΗ: Όσο δύσκολα κι αν ήταν στον λάκκο, ήταν πολύ δυσκολότερο για τον Ιερεμία το να ακούει να τον κατηγορούν ότι ήθελε το κακό του λαού του! Πώς είναι να σε κατηγορούν εκείνοι που προσπαθείς να βοηθήσεις;

Τρίτη 1 Δεκεμβρίου

Η ΠΤΩΣΗ ΤΗΣ ΙΕΡΟΥΣΑΛΗΜ

Η πολιορκία της Ιερουσαλήμ ξεκίνησε τον Ιανουάριο του 588 π.Χ. και κράτησε μέχρι τέλος καλοκαιριού του 586 π.Χ. Η Ιερουσαλήμ μπόρεσε να αντέξει για περισσότερο από δύο χρόνια προτού τα προφητικά λόγια του Ιερεμιά εκπληρωθούν και τα Βαβυλωνιακά στρατεύματα εισβάλλουν και καταστρέψουν την πόλη. Η πείνα ήταν τόσο έντονη που οι υπερασπιστές της πόλης είχαν χάσει τις δυνάμεις τους και δεν μπορούσαν άλλο να αντισταθούν. Ο βασιλιάς Σεδεκίας προσπάθησε να διαφύγει με την οικογένειά του, αλλά μάταια. Αιχμαλωτίστηκε από τον Ναβουχοδονόσορ, ο οποίος εκτέλεσε τους γιούς του μπροστά στα μάτια του. Μπορούμε να διαβάσουμε περισσότερα για την θλιβερή ιστορία του στο Ιερ. 39/λθ' 1-10.

Διαβάστε Ιερ. 40/μ' 1-6. Τι σημαίνουν τα λόγια του Ναβουχοδονόσορ στον Ιερεμιά;

.....
.....
.....
.....

Πόσο εκπληκτικό είναι το ότι αυτός ο ειδωλολάτρης κατανόησε την κατάσταση καλύτερα από τον λαό του Ιερεμιά! Προφανώς οι Βαβυλώνιοι γνώριζαν για τον Ιερεμιά και το έργο του, και του συμπεριφέρθηκαν διαφορετικά σε σχέση με τους υπόλοιπους και τον Σεδεκία (δείτε Ιερ. 39/λθ' 11,12). Στο κείμενο δεν αναφέρεται γιατί ο ειδωλολάτρης ηγέτης απέδωσε την καταστροφή της Ιερουσαλήμ στον Κύριο ως τιμωρία για τις αμαρτίες του λαού Του, και όχι στην ανωτερότητα των δικών του θεών. Όποιος κι αν ήταν ο λόγος, είναι μία μαρτυρία του πώς ακόμη και μέσα από μία άσκοπη καταστροφή, ο Κύριος φανερώθηκε στους εθνικούς.

Τι θα επέλεγε ο Ιερεμίας – να πάει με τους αιχμαλώτους στη Βαβυλώνα ή να μείνει πίσω με τους υπόλοιπους; Καμία από τις επιλογές δεν ήταν ελκυστική, δεδομένου των συνθηκών. Σίγουρα, οι πνευματικές ανάγκες και στις δύο πλευρές ήταν μεγάλες, και ο Ιερεμίας θα μπορούσε να εργαστεί όπου και αν επέλεγε. Ο Ιερεμίας αποφάσισε να μείνει με τους υπόλοιπους πίσω στη χώρα – με τους φτωχούς οι οποίοι σίγουρα χρειάζονταν ενθάρρυνση και βοήθεια (δείτε Ιερ. 40/μ' 6,7).

ΣΚΕΨΗ: Πώς μπορείτε να υπηρετείτε τους άλλους, ανεξαρτήτου των συνθηκών που επικρατούν; Γιατί είναι σημαντικό, ακόμη και για εσάς, το να υπηρετείτε με όποιον τρόπο μπορείτε;

Τετάρτη 2 Δεκεμβρίου

ΜΕ ΟΛΗ ΣΑΣ ΤΗΝ ΚΑΡΔΙΑ

«Και θέλετε με ζητήσει, και ευρεί, όταν με εκζητήσητε εξ όλης της καρδίας μών» (Ιερ. 29/κθ' 13). Ποια είναι η εμπειρία σας μ' αυτό το εδάφιο; Πώς κατανοείτε το «εξ όλης της καρδίας»;

.....
.....
.....
.....

Ο Κύριος γνωρίζει από την αρχή το τέλος. Ακόμη και όταν ο λαός στην Ιερουσαλήμ πολεμούσε τους Βαβυλώνιους ελπίζοντας ότι τα λόγια των ψευδοπροφητών ήταν αληθινά, ο Κύριος χρησιμοποίησε τον Ιερεμία να μιλήσει για το μέλλον όσων ήταν στη Βαβυλώνα, αλλά και όσων σε λίγο θα μεταφέρονταν εκεί. Και τι μήνυμα ήταν αυτό!

Διαβάστε Ιερ. 29/κθ' 1-14. Πώς φανερώνεται η αγάπη και το έλεος του Θεού σ' αυτά τα εδάφια;

.....
.....
.....
.....

Εδώ έχουμε ένα πραγματικό μήνυμα χάρης σε αντίθεση με το ψεύτικο μήνυμα «χάρης» που είχαν ακούσει οι άνθρωποι από τους προφήτες οι οποίοι ισχυρίζονταν πως η εξορία τους θα κρατούσε μόνο δύο χρόνια. Δεν ήταν όμως αυτό το σχέδιο του Θεού και δεν επρόκειτο να συμβεί. Αντιθέτως, βάση των ξεκάθαρων διδασκαλιών του Μωυσή έπρεπε να δεχτούν την κατάληξη τους – τουλάχιστον για την ώρα – και αν μετανοούσαν, θα ερχόταν η ημέρα που θα επέστρεφαν στη γη τους.

Διαβάστε Δευτ. 30/λ' 1-4. Πώς αντικατοπτρίζουν αυτά τα εδάφια τα λόγια του Ιερεμία προς το λαό; (Δείτε επίσης Δευτ. 4/δ' 29.)

.....
.....
.....
.....

ΣΚΕΨΗ: Μέσω της διακονίας της Ε. Χουάιτ έχει δοθεί και σε εμάς το προφητικό χάρισμα. Πώς μπορούμε να είμαστε σίγουροι ότι δεν κρατάμε την ίδια στάση με τους συγχρόνους του Ιερεμία;

ΤΑ ΕΒΔΟΜΗΝΤΑ ΧΡΟΝΙΑ

Οι προφητείες του Ιερεμία έπρεπε να έχουν διπλή επίδραση στη σκέψη των αιχμαλώτων: από τη μία δεν έπρεπε να πιστέψουν στα λόγια των ψευδοπροφητών, και από την άλλη δεν έπρεπε να χάσουν το κουράγιο τους. Ζήτησε από τους αιχμάλωτους συμπατριώτες του να προσευχηθούν για την Βαβυλώνα. Αυτή η παράκληση θα πρέπει να τους προβληματίσει γιατί ήταν πρωτόγνωρο στην ιστορία του Ισραήλ να προσευχηθούν για τους εχθρούς τους – τους Βαβυλώνιους που προκάλεσαν όλο αυτό το κακό στον εκλεκτό λαό του Θεού. Ο προφήτης ανέτρεψε κάθε πιστεύω τους για τον ναό και την Ιερουσαλήμ όταν τους ζήτησε να προσευχηθούν σε μία ειδωλολατρική χώρα, διαβεβαιώνοντάς τους πως θα εισακουσθούν από τον Αιώνιο Θεό. Προσέξτε επίσης τι λέει ο προφήτης στο Ιερ. 29/κθ' 7: η ειρήνη του κράτους που τους «φιλοξενεί» θα σημαίνει και τη δική τους ειρήνη. Ως ξένοι σ' αυτή τη γη θα ήταν ιδιαίτερα ευάλωτοι εάν υπήρχαν προβλήματα στο κράτος. Υπάρχουν πολλά θλιβερά παραδείγματα έλλειψης ανεκτικότητας όταν το κράτος αντιμετωπίζει δυσκολίες. Οι άνθρωποι έχουν την τάση να φάχνουν για αποδιοπομπαίους τράγους, κάποιους στους οποίους θα μπορέσουν να ρίξουν την ευθύνη, και συνήθως οι ξένοι και οι μειονότητες είναι οι εύκολοι στόχοι. Δυστυχώς, αυτό είναι μία λυπηρή πραγματικότητα.

Ποια υπέροχη ελπίδα δίνεται στους εξόριστους στο Ιερ. 29/κθ' 10; (Δείτε επίσης Ιερ. 25/κε' 11,12, Β' Χρον. 36/λς' 21, Δαν. 9/θ' 2).

.....
Ό,τι είχε πει ο Κύριος ότι θα συνέβαινε, συνέβη. Έτσι, είχαν κάθε λόγο να πιστέψουν ότι θα εκπλήρωνε και αυτή Του την προφητεία (Ιερ. 29/κθ' 10). Το γιατί θα ήταν 70 χρόνια ο καιρός της εξορίας τους, είναι κάτι που δεν γνωρίζουμε με βεβαιότητα, παρότι συνδέεται καθαρά με την ιδέα της Σαββατιαίας ξεκούρασης της γης (δείτε Λευιτ. 25/κε' 4, 26/κς' 34, 43). Εκείνο το οποίο είναι ιδιαίτερα σημαντικό σ' αυτήν την προφητεία, είναι ότι εάν τη δέχονταν με πίστη, οι αιχμάλωτοι θα είχαν την ελπίδα και την βεβαιότητα για την απόλυτη κυριαρχία του Κυρίου. Παρά την τρομερή καταστροφή που τους βρήκε, τους γνωστοποιήθηκε ότι δεν είχαν όλα χαθεί και ότι ο Κύριος δεν τους εγκατέλειψε. Εξακολουθούσαν να είναι ο λαός της διαθήκης και ο Κύριος δεν είχε αποσυρθεί από αυτούς. Η λύτρωση διατίθεται σε όλους όσους είναι πρόθυμοι να τηρήσουν τις προϋποθέσεις της.

ΣΚΕΨΗ: Ποιες προφητείες σας δίνουν ελπίδα για το μέλλον; Ποιες από αυτές ενδυναμώνουν την πίστη σας και σας βοηθάνε να εμπιστευέστε τον Κύριο ό,τι κι αν συμβεί;

ΠΕΡΑΙΤΕΡΩ ΜΕΛΕΤΗ:

Παρά την απλότητα του ευαγγελίου, υπάρχει ο κίνδυνος να υπερβάλλουμε με τις διδασκαλίες του. Υπάρχει η διακαής επιθυμία σε πολλούς στον κόσμο να ξεκινήσουν κάτι το καινούργιο, που θα οδηγήσει τους ανθρώπους σε μία πνευματική αφύπνιση και θα αλλάξει την παρούσα κατάσταση. Σίγουρα χρειάζεται μία αλλαγή στην προσωπική μας εμπειρία, μιας και η ιερότητα της αλήθειας δεν έχει κατανοηθεί από εμάς όπως θα έπρεπε, αλλά η αλλαγή που χρειαζόμαστε είναι αυτή της καρδιάς μας, και αυτό μπορεί να γίνει μόνο εάν αποζητάμε προσωπικά την ευλογία του Θεού και εκλιπαρούμε για τη δύναμή Του, δεόμενοι με θέρμη για τη χάρη Του και την αλλαγή του χαρακτήρα μας. Αυτήν την αλλαγή χρειαζόμαστε σήμερα, και γι' αυτήν την εμπειρία πρέπει να ασκήσουμε την επιμονή μας και να είμαστε ειλικρινείς. Πρέπει με ειλικρίνεια να ζητήσουμε, 'Τι πρέπει να κάνω για να σωθώ;' Πρέπει να μάθουμε ποια είναι τα βήματα που χρειαζόμαστε για να πάμε στον ουρανό.» Ε. Χουάιτ, Selected Messages, 1^ο βιβλίο, σ. 187,188.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΓΙΑ ΣΥΖΗΤΗΣΗ:

1. Όπως είδαμε, ο Ιερεμίας παρότρυνε τον λαό να ζητήσουν τον Κύριο. Πώς μπορούμε το κάνουμε αυτό; Εάν κάποιος σας έλεγε, «Θέλω να γνωρίσω τον Θεό, πώς μπορώ να Τον βρω;» τι θα του λέγατε;
2. Σήμερα μπορούμε να δούμε την εκπλήρωση πολλών Βιβλικών προφητειών. Πώς μπορούν αυτές οι προφητείες να μας βοηθήσουν να δούμε εμπιστοσύνη σε εκείνες που μέλλουν ακόμη να εκπληρωθούν;